

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Gottlieb Christophori Harles Anthologia Graeca Poetica

Harless, Adolf Gottlieb Christoph

Baruthi, MDCCXCII.

VD18 13527622

Carmen II.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18225

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
 "Ἡρώες· ἡ λύρη γὰρ
 Μόνος ἔρωτας ᾄδει.

CARMEN II *).

Φύσις κέρατα τάυροις· 1
 Ὅπλας δ' ἔδωκεν ἵπποις·
 Ποδωκίην λαγωοῖς·
 Λέσσι χάσμ' ὀδόντων·
 Τοῖς ἰχθύσι τὸ νηκτόν· 5
 Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι·
 Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα·
 Γυναιξὶν δ' ἔτ' εἶχεν·
 Τί δ' ἐν δίδωσι; κάλλος·

A 2

'Αντ'

cum vestris bella valete modis. Theocr. Adon. 149. χαῖρε,
 Ἀδων ἀγαπατέ. Idem XVI. 64. Euripid. Phoeniss. 621
 (vbi vide Valkenar.) Μητρες, ἀλλά μοι σὺ χαῖρε. Iam
 vale, mater.

*) Poeta suauiter recenset, quae natura singulis
 animalium generibus et homini tamquam propria et pe-
 culiaria dederit, cum inexpectata sexus sequioris
 laude.

v. 1. Φύσις Phocyl. 117. sqq. Oppian. Halieut. V. 94.
 ibique Rittershus. a Barnesio iam excitati sunt ad h. l.

v. 7-9. Variarum variorum de h. l. sunt sententiae. Pri-
 mum, quid sit φρόνημα? dissentiunt interpretes. Alii
 enim vertunt prudentiam, quam interpretationem fir-
 mare videntur Phocylides l. c. et Quintil. Instit. orat.
 II. 20 §. 9. Quod si ea in quoque animalium est virtus,
 qua praestat cetera vel pleraque, ut in leone impetus, in
 equo velocitas; hominem porro ratione atque oratione excel-
 lere ceteris certum est: cur non tam in eloquentia, quam

Ἄντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
 Ἄντ' ἐγχείων ἀπάντων·
 Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον,
 Καὶ πῦρ, καλὴ τις ἔσα.

CAR.

in ratione virtutem eius esse credamus? Sed uterque omnibus hominibus, non maribus tantum, illam tribuit virtutem. Prudentiam vero si Anaer. abnegasset feminis, minus humanus atque urbanus videretur. Alii de bellica virtute accipiunt. Paw interpretatur, *animum excelsum*, cui praeter prudentiam et constantia est et robur: quocum consentit Heskin ad Bionis Fragm. VIII. is que *Φρόνημα*, censet, denotare *animi celsitudinem*, quae tam prudentiam quam fortitudinem includit, qui est praecipuus et maxime insignis virilis sexus *χαρακτήρ*. Atqui si conditionem feminarum graecarum priuatam et Graecorum publicam ipsamque virorum animum atque ingenium consideremus, et praeterea cogitemus, virtutem bellicam fuisse quasi propriam Graecorum virorum, ad cuius laudem adspirare tamquam per leges naturae non potuerunt graecae mulierculae, *Φρόνημα* vel *animum* (*Muth*) vel *animi celsitudinem* interpretari praestat. Iis-que, quae modo dixi, praesidii et roboris aliquid adcedet, quod Aristoteles cap. XVIII. de poetica pag. 39. edit. Heinsii, εἴτι, αἶτ, ἀνδραῖον μὲν τὸ ἥθος, ἀλλὰ ἐκ ἀρμόττον γυναικὶ τὸ ἀνδραῖον ἢ δαυὴν εἶναι, sunt quidam fortis viri mores, cum tamen femina fortem esse et metuendam non conueniat. Demosthenes or. de corona c. 20. init. quaerit ex Aeschine, num rempublicam decuerit, τὸ *Φρόνημα* ἀφείσαν καὶ τὴν ἀξίαν τὴν αὐτῆς ponere animi magnitudinem et amittere suam dignitatem. Thales apud Plutarchum in Conuiuio VII. sapientum vol. VI. pag. 562. ed. Reiske, Cleobulinam singulari ornat laude, illi inesse *Φρόνημα θαυμαστὸν* animi altitudinem mirabilem. Hinc μέγα *Φρόνην* animos sumere dicuntur milites apud Xenophont. in Histor. graeca II. cap. 4. sect. 18 et 19. ed. Mori. — cl. Fischer intelligit scientiam et sollertiam tractandi arma et iis vtendi commode, ad se defenden-

CARMEN IIII.

Ἐπὶ μυρσίνας τερένας,
Ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις,
Στορέας θέλω προπίνειν

A 3

O

dum, qua et astutia contineatur et robur. Tum vers. 8. Heskinus l. mem. interpungit: Γυναῖξιν ἐκ ἐτ' ἔχεν; Τὶ ἐν δίδωσι; *Feminisque nihil reliquum habuit?* quid ergo daret? quod parum differt: alii aliter coniiciunt. Denique καλῶς Anacreon adprime tribuit graecis mulierculis, tamquam prerogativam, et qua reliqua vincere, immo prius expugnare et facilius incendere possint animos, quam ignis et ferrum.

v. 1. Ex more veterum bibendi Hor. l. od. 4. 9. In sex prioribus versibus poeta myrto et loto cubans largius bibere se velle profitetur: optat autem, ut ipse Cupido sibi ministret merum, tunicam, ministrantium more, succingens papyraceo nodo. Nam papyro utebantur ad vincula conficienda, in Aegypto et aliis locis. Hanc veram interpretationem vindicat Dorville in Van. critica p. 243. contra iniqua Pannonis interpretationes. Nec illa papyri Niloticæ memoria poetam requirit, vel natione Aegyptium, vel in Aegypto saltem commorantem, uti Pauz somniauit. conf. Com. de Caylas Abhandlungen zur Geschichte und zur Kunst T. I. p. 177. sqq. Myrteis s. Myrtaceis frondibus strati et Corollis vineti bibebant veteres: ut Euripid. Alcest. 759. σέφει δὲ κράτα μυρσίνοις κλάδοις. v. Barnes. et de hac oda Schneiders Anmerk. pag. XL. et 129 sqq.

2. De loto vide sis indicem. de ποίῃ conf. Hom. Il. 2. 347. et Perizon. ad Aeliani H. V. XIII. 1. p. 840. sq. ed. Gronou.

v. 3. Στορέας recubans, Barnes. quem vide ad h. l. et ad Euripid. Heracl. 884. et Elect. 1034. supplet εἰμαυτόν. Baxter autem passivum, ait, in Activo est, more Atticorum.

προπίνειν, v. Suidam h. v. Eudoc. in Violar p. 348. atque indicem. Baxter emphasin quamdam reperit in